

SZOVJET BALETMŰVÉSEK

az Erkel Színházban és az Operaházban

A SZOVJET KULTÚRA NAPJAI a november 4-i diszöldással kezdődtek az Erkel Színházban. Az első rész értékes zenel programja után a szovjet balettművészet csillagának koncertműsorában gyönyörködhetünk.

A leningrádi Kirov Színház szólistá-csoportja több koreográfus generáció alkotásait és bozóvetőleg három korosztályba sorolható táncművészgárdá színszínház foglalta magába. A stílusok egymás mellett élésének gazdag panorámája együttállt a balettművészet új, valószínűleg legújabb koreográfiai törekvéseinek helyettesítésével. A táncosok minden irányzatot, stílust tökéletesen átíveltek a technikai oldottak meg. A híres leningrádi kristálytiszta táncolási mód, a test vonalainak állandó harmóniája olyan ki-munkált virtuozitással jelentkezett, ami csakis egy nagy tradícióval rendelkező, folyamatosan újuló-gazdagodó iskolában fejlődő *táncművészet* összefonódásának gyümölcse lehet.

A műsorösszeállítás Vladyimir Ivanov meglepően „fent” kezdte a *Gajane* kiróbban erejű Kurd táncával, — s ennek ellenére képes volt a feszültséget különböző árnyalatokkal színeznit, végül pedig a moszkvai sztárok bravúr-ket-tesével fokozni.

A klasszikus részletek közül tetszett az átél, pontos *Hattyúk tava* pas de deux Galina Mezeneca és Vitalij Afanaszov előadásában, és töretlen kondíciójával lepett meg a *Csiperózsika* kettős ragyogó előadópárja: Irina Kolpakova és Jurij Szolovjov, akiket már 17 évvel ezelőtt is vendégül láthattunk.

A MODERN SZEMLÉLET és formális mód elsősorban a Scedrin-zenére készült *Kontrasztok*-ra jellemző. Jakobson bensőséges irányvonala-nak továbbfejlesztése, örök-ségének egyik lehetséges variációja ez a koreográfia, melyet a remek, máris nemzetköz-
i hírnevű fiatal pár: Natalia Bolsakova és Vagyim Guljajev táncoltak. A többi koncertszám előadói sorából a *Grand pas*-t táncoló Gabriela Komleva és Vagyim Budarin, valamint Nyinel Kurgapkina, Alexander Csiztyakov, Tatjana Kolcova, Vagyim Giesznjickij, Nyina Szoldun, Alissza Rogaja, Konsztantyin Rasszajin és Nikolaj Koomir arat-
tak méltó sikert.

Az est zárószáma, a *Don Quijote* kettős Vladyimir Vasziljev és Ludmila Szemenyaka előadásában túlnőtt minden eddigi látott *Don Quijote* elő-
adáson és bravúr-teljesítmén-ven. A prózái szó superlatív-
usztól sem fejezhetik ki Vasziljevnek, a jelenkor egyik legnagyobb férfitáncosának frenetikus hatású virtuozitá-
sát. Összegezve annyit lehet megállapítani, hogy sohasem csak forma, amit csinál, minden rezdülése elragadó művés-
zet: a pszicho-fizikai koordiná-
ció csodája. *Szemenyaka* ér-
zély-ny, tökéletes alkatú, vir-
tuóz, ideális táncosnő.

AZ OPERAHÁZ GISELLE-ELŐADÁSÁBAN láthattuk ismét mindkettőjüket. A színészi képességet és felsőfo-
kú táncudást kívánó mű, minden jelentős új beállóval tu-
lajdonképpen egyszerű, önálló
érték formát nyer. Aki a két
főszerepet táncolja, mintegy
újraalkotja a fiatal paraszt-
lány és a herceg szerelemnek
drámáját saját karaktere és
felkészültsége szerint. Mindkét
értelemben tágulekony a ba-
lett.

A budapesti bemutató óta *Szemenyaka* Giselle-je talán a legfiatalabb, legártatlanabb
valamennyi közül. Természe-
s számára a szerelem csodá-
ja, és felfoghatatlan az elvesz-
tése. Halálát a meglepetésszer-
rű, kibíthatatlan csalódás
okozza. Játéka tartózkodó, a
legbravúrosabb pillanataiban
is légiéhen halk.

Vasziljev hercege megejtően
emberi. Kalandot keresett, de
könyelműségéért olthatatlan
szenvédellyel fizet. Alakítása
akkor is magával ragad, ha
egy kézmozdulattal jelez vala-
mit, és ha a legbonyolultabb
technikai követelményeket túl-
teljesíti. Szerepfelfogása any-
nyira harmonikus, hogy a tö-
kélyre vitt, önállóságára hajló
formai elemeket is sikerült az
érzelmi egységbe illesztenie.

A hazai együttes nemcsak
jó keretűt szolgált, hanem
biztosította a töretlen összhan-
got. Kiemelkedtek a paraszt
pas de deux-ben *Menyhárt*
Jacqueline, aki semmit sem
veszített ereyéből a tavalyi
bemutató óta, és *Keveházi*
Gábor, aki még kiforrottabb és
virtuózabb lett. Érettebb és
meggyőzőbb *Szónyi* Nóra
Mirta-alkatja is.

**VASZILJEV HARMADIK
FELLEPÉSÉRE** a *Csiperózsika*
kában került sor. Képességei-
nek kibontakoztatására ez a
balett nem ad nagy lehetősé-
get. A férfi főszereplő csak a
második felvonásban jelenik
meg, két táncot és egy na-
gyobb variáció jut számára.
Ezen belül is főképp a női fő-
szereplő partnere: ugránsainak,
forgásainak és légiességének
régi értelemben vett „tama-
sza”. Variációja nem azonos az
itteni betanítással, más eleme-
ket hangsúlyoz. Erejét és fi-
gyelmét pedig érezhetően ma-
gyar partnernőjével való
együttműködésére összpontosít-
totta. Örömmel láthattuk vi-
szont ugyanis *Kun Zsuzsát* ko-
rábbi nagy szerepében, aki az
első beállítás értelemlébb
szerepfelfogásában idézte fel
Auróra alakját. Az első felvo-
násban még kissé elfogdot-
tan táncolt, a másodikban já-
téká mindinkább feloldódott,
atmoszférát teremtett és pro-
dukciója a zárórész nagy ket-
tőssében dominált.

Az előadás többi nagy sze-
repe közül kiválóan sikerült
Metzger Márta és *Keveházi*
Gábor Kék madár kettőse, a
nehéz feladatot hibátlanul és
nagyban szépen oldották meg.
Ugyanez érvényes *Szónyi* Nóra
mindvégig magas színvonalú
koncentrált Orgona tündér
alakítására is. Mesei varáz-
sereje áthatotta és egységeseb-
bé tette az előadást.

Gelencsér Ágnes

Ma kezdődik Budapesten

a Szovremennyik Színház vendégjátéka

A szovjet kultúra napjai egyik nagy eseményének teker-
kedik a moszkvai *Szovremennyik*
Színház budapesti ven-
degjátéka. A Pészek klubban
vasárnap a Kulturális Minisz-
terium és a Színházművészeti
Szövetség sajtótájékoztatót
tartott a szovjet együttes mű-
vészeinek részvételével. Dr.
Malonyay Dezső, a Kulturális
Minisztérium színházi főosz-
tályának vezetője üdvözölte a
szovjet vendégeket.

A társulat vezetője, a film-
jeiből nálunk is jól ismert O.
P. *Tabakov*, az OSZSZK érde-
mes művésze, a Szovjetunióné-
állami díjasa elmondotta, hogy
majdnem 20 éve alapították
Moszkva legkisebb létszámú
társulatát, az 50 színeszt fog-
lalkoztató *Szovremennyik*
Színházat. Életréhvója Oleg
Jefremov volt, aki közben a
Moszkvai Művész Színház ve-

zetője lett. Annak idején a
Nyemirovics Dancsenko színi-
iskola szinte egész évfolyama
szerződést kapott az együttes-
hez, amely azután a további
években újabb és újabb tehet-
ségekkel bővült.

Szolnoki nagy sikerű előadá-
sai után Budapesten a Vig-
színház vendégeként, a Nem-
zeti Színházban lépnek színe
a Szovremennyik tagjai. El-
sőként hétfőn este M. Roscsin
Szerevény a hátszögbe című
drámáját játsszák. Kedden és
szerdán Gorkij: *Éjjeli mene-
dék* című drámája kerül
színe Galina *Volcsek*, az
OSZSZK érdekes művésze, a
Szovjetunióné állami díjasának
rendezésében, Csütörtökön V.
Rozov: *Örökké élnek* című
drámájának előadásával bú-
csúzik a magyar közönségtől a
társulat.

Mehalt Bárcki Géza

Bárcki Géza Kossuth-díjas
akadémikus, nyugalmazott
egyetemi tanár november 7-én,
életének 82. évében váratlanul
elhunyt. A nemzetközileg el-
ismert nyelvtudós a Magyar
Tudományos Akadémia sajtá-
haltjának tekintti. Temetésé-
ről később intézkednek.

*
Pais Dezső után elment Bár-
cki Géza is. Ezek az évek
megfosztottak legnagyobb
nyelvészeinktől. Sajátos mó-
don szegényedtünk el. Ugy,
hogy távozásukkal reánk sza-
kadott szegénységünkben is va-
lamennyien gazdagabbakká
váltunk. Mert mindannyian,
akik ezen az anyanyelven
írunk, beszélünk, tanulunk és
álmodunk, tanultunk, néha
akarattalanul is, tőlük. Az egész
nemzetre testált, az egész ma-
gyar nyelvetartó átlapítált
nagyszerű örökség az övék.

Bárcki Géza szinte észrevét-
lenül távozott körünkől. Azzal
a halk finomsággal, azzal
a szerény észrevetlenséggel,
amely egész életvitele jelle-
mző sajátossága volt. Már az
Anyanyelvi Konferencia véd-
nökségének kibővített ülésén
is olyan bocsánatkérően szó-
lalt föl, mintha szavai — ezek
az ékesek! — megzavarták
való a tárgyalás menetét.
Már a nemzetközli finnugor
kongresszus megnyitó ülésén,
másoktól karon fogva, kissé
nehézkés lépteivel úgy sietett
a helye felé, mintha röstellné,
hogy késve, s fáradtan érke-
zett. Akik tudták, hogy nyári
svájci rokoni útját is elha-
sáviztani kényszerült, akik oly-
kor körülverték beteggyát,
akik látták a mindig friss szel-
lem porhüvelyének lassú ros-
kadását — fájdalmasan sejt-
tették, hogy a legnagyobb élő
magyar nyelvtudós napjai
igen véges napok.

Ilyes Gyula egyszer azt
mondta, hogy a párizsi évei
után hazatérve döbrent rá a
magyar nép sorskérdéseire.
Hamarabb ismerte meg Pá-
rizst, mint tulajdon népe sor-
sát. Az illyési rádóbbokhoz
tartozott Bárcki Géza is. Sor-
suk abban is rokon, hogy
Bárcki a romanszítika felől
közéltett szépséges anyanyel-
véhez, amelyre a zombori
gyógyszerészhöz nőül ment
palóc édesanyja tanította meg.

A magyar nyelv, mert bele-
született, természetes, má-
részrevélen közege volt,
mint madárnak a levegőig
tisztasága. Nem tulajdon kör-
nyezete, saját közege, nem a
családi kör, az otthoni levegő,
az egyszerű, s a természetes
vonzotta, hanem az idegen, a
különböző, a más, az ismeret-
len, a megfélemltetlen, a kü-
lönös. A huszadik század ki-
magasló nyelvészévé vált Bár-
cki Gézát a vallón vonzotta,
mégpedig a középkori vallón.
A korai francia, a magyar
nyelv francia jövevényeivel
jobb érdekeltek, mint ma-
ga a magyar nyelv, hiszen az
első világháború előtt is azért
járt és azért élt kedvelt fran-
cái közt, hogy Voltaire tün-
dökletes és csupa ráción nyel-
vét tökéletesen, már-már
anyanyelvként sajátítsa el.

S a kedvelt francia földről
hazatérve kezdte el azokat a
magyar nyelvtanulmányait,
amelyek végül is nem az ide-
gen, hanem a hazai nyelv leg-
nagyobb tudósává avatták és
emelték. Az illyési sors szálai
beleszövdtek Bárcki Géza
sorsába is: mikor Lőrinczi
László erdélyi magyar író né-
hány éve Kuncz Aladár *Fekete
kolostor*-ának irodalmi útjait
járta végig Noirmoutier-ban
és Ile d'Yeu-n, s az első vilá-
gháború franciaországi magyar
polgári internáltjainak sorsát
kutatta, a kevés túlélő közül
Bárcki Géza szolgáltatta neki
a leggazdagabb anyagot. Mert
Bárcki — bár már 1917-ben,
még Kuncz előtt átjutott
Svájcba — a fekete kolosto-
rokból érkezett szülőföldjére
haza, hogy sorsát most már
véglegesen az anyai földhöz,
az anyanyelv világához lánc-
colja. S bár a romanszítika
kései szerelemként is föl-föl-
támadt benne, s noha a vallón
és a francia nyelv, meg az
esperantó halála napjig is
kedvelt témája és kutatói te-
rületé maradt, életművét a
magyar nyelv nagy élettörté-
netének megírásával alkotta
meg.

Ebben a szerkesztőségben, de
említhetnék bármely más
budapesti vagy megyei lapot,
nyelvtudományi műhelyt, vagy
folyóiratot, tudományos inté-
zetet, vagy középiskolát és
egyetemet — se szeri, se szá-
ma azoknak a bölcsészeknek,
magyartanároknak, íróknak,
újságíróknak, akiknek Bárcki
Géza a professzora volt. A
szerkesztőségekhez, s a tudo-
mányos műhelyekhez hason-
lóan az országban se szeri, se
száma azoknak az olvasóknak,
értelmiségieknek, akik a ma-
gyar nyelv életrajza című
Bárcki-műből tanulták meg
anyanyelvünk főlemelő, szűr-
ző, egyes életszakaszaiban
megdöbbentő élettörténetét.
Bátran írhatjuk le azt is, hogy
a magyar nyelv szépséges és
különös, származó és néha-
néha kétségbeesítő regényét.

Ez az elbeszélő és elemző,
tudományos és szépprózai ösz-
szegzés, a magyar nyelv élet-
történetének ez a sajtós ösz-
szevűjtése és elmondása pá-
ratlan irodalmunkban, nyelv-
tudományunkban. A nagy mű-
nek, amely az ősidőktől nap-
jainkig beszéli el a magyar
nyelv századait, néhány héttel
ezelőtt jelent meg a harmad-
dik kiadása. Ez a munka te-
tette be, vonta be teljes fény-
vel és sugárkorszorával a
Kossuth-díjas és állami díjas
akadémikus és nyugalmazott
egyetemi tanár munkásságát,
pályáját és életművét. Aki ezt
a nyelvet mélyebben ismeri és
értini kívánja, aki nem „kő-
zésiskolások fokon” akar tanul-
ni és tudni magyarul, aki meg-
akarja ismerni a magyar nyelv
életveszedelmeinek hiteles és
tudományos és mégis oly köz-
érthető elbeszélését, minden-
nap frásztalan kell őrizze
ezt a művet.

Nem kevesebbet mond el
benne Bárcki Géza, mint azt,
hogy a homályból előszökkenő
és más számára már-már meg-
tanulhatatlan, valahonnan a
Volga-könyvökből származó
nyelv, ez a latin-, ez a német-
verte és szorított magyar
anyanyelv, hogyan vált és mi-
ként válhatott olyan fénylő
nyelvvé, amely minden érze-
lem, minden sejtlem, minden
kötői álom kifejezésére olyan
alkalmas és gazdag, hogy egye-
nesen kincsnek mondható.

E mint felnőtt honpolgár,
mint gyakorló újságíró,
mint anyanyelvét mindig pal-
lérozni kívánó befutó írtam
Bárcki Gézához iskolába, bár
ez nem schola volt a szó szó-
szerinti értelemben, hanem
műhely, amelybe belépni öröm
és gyönyörűség volt.

Igy jártam mindig Ráby
Mátyás utcai, csillaghegyi ott-
honába, ahol a kedvelt pulik
társaságában, övegvén élt,
sok ezer könyv halmait mellet-
t, hogy a könyvek tornyal-
mál elfoglalták konyháját is.

Igy jártam el az akadémiai
anyanyelvi bizottság ülésére,
látni, hallgatni őt: így kísér-
tem el a jugoszláviai Adára.
A Szarvas Gábor nyelvművelő
napokra, hogy éjszakai sétat-
kon hallgassam különös-szén
elbeszéléseit arról, hogyan
akarta megmenteni és meg-
szerezni Magyarországra szá-
mára az *Omagyar Mária-siral-
mat*, az első ismert versünket
őrző Leuven-Louvain-i kóde-
xet, mikor nvomozott a kódex
második világháborús sorsa
után; így kopogtattam be hoz-
zá, hogy lektorálja, szíves ta-
nácsaival lássa el a nemzeti
becsű magyar kéziratok és
nyelvművek történetéről
írott munkámat; így zaklattam
telefonon, mikor biztosan
akartam tudni valamit, igazat,
az anyanyelv törvényei közül
valót.

A nyolcvanegyes éves öreg-
nem volt magas. Arcán saját-
os mosoly ült. Az észrevét-
lenséget kedvelte. Estéknél
francia viccelőket olvasott. A
legszebben írta magyar elbe-
szélőnek Móra Ferencet tartot-
ta. Legnagyobb nyelvészünk-
nek Pais Dezsőt. Utolsó mű-
kájában a mai magyar éjsá-
nyelvet is emlegette. Szinte
mámmal olvastam, hogy ez a
réginek mennyire fölőte áll.

Ruffy Péter

Kulesot adni a jelen filmjeihez

A Népművelési Intézet vitája az esztétikai nevelésről

Filmet forgatni mindad-
dig kérdéses tevékenység, amíg
eljuttatás a nézőkhöz nem
biztosítható. Rendezői munká-
mat segíti annak kutatása,
hogy a filmművészeti értékek
milyen módon továbbíthatók.
A közönséggel való kapcsolat-
teremtés nemcsak a forgalma-
zás feladata, hanem a film-
művészeti nevelése is. A peda-
gógiai megfogalmazásnak a
mérték, amelyeket az egész
művészet a jövő alkotásait megíté-
lik — a *Jutalomutazás* ren-
dezője mondta el ezt. *Dárday*
István és munkatársai, Szalay
Gyöngyi nemcsak nevelésügyi
dokumentumfilm-sorozatokkal,
hanem személyesen is részt
vettek a filmművészeti neve-
lési konferencián Balatonalmá-
diban. A Népművelési Intézet
tanácskozása alkalom volt a
filmnevelés helyzetének és út-
lának felmérésére — de az al-
kalommal a meghívott érde-
keltnek csak a *szűk harma-
da* élt.

Filmművészeti nevelés jó-
szerivel lehetetlen, amíg nin-
csenek hozzáértő pedagógusok,
de a pedagógusképzés ered-
ménytelen, amíg eréj a film-
esztétikai alapismeretek át-
adására kell fordítania. Mint
minden öröki kört, ezt is,
csak radikálisan, egyszerre
minden ponton tágítva-fesztítve
lehet szét pattintani.

A megvalósíthatóság is ki-
használatlanok. Az általános
iskola padjait úgy hagyják el a
gyermek, hogy akár egyetlen
hirt, egyetlen gondolatot is
hallottak volna a filmművészet-
ről. Minden kislány rész vesz
iskolai moziátogatáson, éven-
te nem is egyszer. A *vetítésé-
ket azonban nem előzi meg-
és nem követi beszélgetés.* Tan-
nár és tanuló között az iskolá-
ki kirándulásokon vagy osztá-
lyfőnöki órán véletlenül ki-
alakuló dialógusok is inkább
a filmek alkalmazott regény-
ről, az ábrázolt történelmi ese-
ményről szólnak. A film érte-
ke szempontjából ezek rend-
szerint másodrendű kérdések.

A középiskolák egy részében,
a magyar órákon szó esik film-
ről is, évente nyolc alkalom-
mal. Bölcs István kitűnő tan-
könyvvet változatlanul újra-
nyomják, bár — benne példa-
ként említett filmek egy része
már nem is látható, A komplex
esztétikai nevelésnek a szá-

zad végére tervezett bevezé-
tési szükség lenne átmeneti
tantervre s a már gyakorló peda-
gógusok filmesztétikai to-
vábbképzésére.

A felsőfokú intézményekben
főként népművelés szakon ok-
tatnak filmesztétikát. A tanár-
képző főiskolák hallgatói a
számátlan közművelődési terü-
let egyikeként ismerik meg,
az ágazati esztétikák közül fa-
kultatíve tanulják a jórészt ez-
idén bevezetett tárgyat. A tu-
dományegyetemen hosszabb
múltra tekinthet vissza a film-
esztétika oktatása, amivel ott
nemcsak a közművelődési, ha-
nem az esztétika szakszék is
foglalkoznak. Az Eötvös Lor-
ránd Tudományegyetem ma-
gyar szakos hallgatóinak köte-
lező, két féléves programja
példádoan számos mű meete-
kintéséhez fűződik. Az egye-
temi filmtárlaton évente hat-
vanhat filmet vetítenek.

Filmesztétika-oktatás be-
vezetését az általános iskolába
megnehezíti a tanítókörökből
teljesen hiányzó, a tanárképz-
zőkben csak a majdani népmű-
velőknek szervezett képzés.
A bölcsészkarok idegen nyelv
szakjai változatlanul „nyelv és
irodalom” és nem „nyelv és
kultúra” szakok. Hogyan ma-
gyarazzák el tanítványaiknak
a jövővédő nyelvtanárokat, mit
jelent a „nouvelle vague” vagy
a „free cinema”? A felsőokta-
tási intézmények munkáját ne-
hezíti a törzsanagy, a követel-
ményrendszer meghatározatlan-
sága. Kimunkálatlanok az ok-
tatási módszerek.

Filmművészeti nevelés fő
feladata kulesot adni a jelen-
kori művekhez, megtanítani a
nézőt, hogy felismerje a kivá-
ló filmeket, de a gyenge,
a hazug filmeket is — akár
a szakmai tájékozatlanság vagy
az üres rutin elrejtendő példái-
nak bemutatásával.

A filmművészet ma már az
egyetemes kultúra része, font-
ossága a humanista gondo-
latok közlése, a látáskultúra
pallérozása tekintetében egy-
aránt igen nagy. S a televízió
terjedésével csak gvarapodhat.
Ezért jó, ha a filmművésze-
ti nevelésről szó esik, vita fo-
lyik javaslatokat fogalmaznak
meg. Még akkor is, ha a meg-
hívottak kétharmada ma még
távol marad.

—gácsi

NAPLO November 10

Az Erkel Színház november
11-1, keddi Bahcsiszteraji szo-
költ előadásában Wacław
szerepében Jurij Szolovjov, a
Szovjetunióné népművésze, a
leningrádi Kirov Opera és
Balettszínház vezető táncosa
lép fel.

Ma vidékre indul legújabb
produkciónjával az Allami
Bábszínház. Móra Ferenc Csala-
vári *Csalavér című regényéből*
Bánd Anna és Pápa Relli
rőt bábjátékok, amelyet András
Béla zenéjének felhasználásá-
val és Bródy Vera bábjaival a
következő hónapokban szinte
az egész ország gyermekközön-
sége megismerhet.

Az Irodalmi Színpad ma
délután 4 órákor és holnap,
11-én délután 4 órákor ifjúsági
előadón mutatja be az „Ok-
tóber — teli torokból” című
irodalmi montázst a Fáklya
Klub színháztermében. A
szovjet kultúra napjai alkalm-
ból bemutatott produkciót
Bence Zsuzsa rendezte.

Fennállásának 450. évfordu-
lóját ünnepli az idén a magde-
burgi városi és körzeti könyvtár.
A *könyvtár 1525-ben*
alapították az egykori ágoston-
rendi kolostorban. Jelenleg a
könyvtárban 365 ezer könyv
található és olvasóinak száma
45 ezer.

A Pedagógus Képzőművé-
szek VII. országos kiállítását
ma délután nyitják meg a
Fáklya Klubban.

A New York-i filharmonik-
us zenekar az Egyesült Álla-
mok alapításának kétszázadik
évfordulója alkalmából 1976
tavaszán európai hangverseny-
körútra indul Leonard Bern-
stein vezetésével.

A moszkvai Irodalmi Mú-
zeum és a budapesti Petőfi
Irodalmi Múzeum rendezésé-
ben Csehov-kiállítás nyílik
meg november 12-én délután
3 órákor a Petőfi Múzeumban.
A kiállításat Várkonyi Zoltán
nyitja meg. Közreműködik
Ruttkai Éva.

Szabadkai művészek kiállítá-
sa nyílt meg vasárnap a szá-
gedi múzeum Horváth Mihály
utcai képtárában. A két tes-
tváros kulturális együttmű-
ködésének soron következő
eseményeként decemberben
Szegeden élő képzőművészek
műveiből rendeznek kiállítást
Szabadkán.

A Budapesti Zenei Hetek
Postás Szimfonikus Zenekar a Ze-
neakadémiai Brahms I. (d-moll)
zongoraversenyt és hazánkban ré-
g nem játszott két Mahler-művet:
a Dal a földről — és a Szimfóniát adta
elő. A zenekar Gustav Fülleborn
holland karmester, a holland Opera
intéudán rendezési állással ve-
zenélte. Gabriel Amras zongora-
művész, a bukkaresti Zenei és Színházi
Főiskola professzora tiszta techná-
kával és meggyőző lelkesedéssel
interpretálta Brahms I. zongora-
versenyt. Gabriel Amras, aki
gyakran ad koncertet Párizsban,
Rómában és Bécsben, nálunk most
lépet fel először, osztatlan sikert
arava. A Mahler-szimfóniában, az
alt szólamot Eszenyi Irma nagy át-
éléssel adta elő, a tenorszólamot
pedig Simándy József megbetege-
dése miatt Tarnai Gyula, az Ope-
raház magánénekes szolgáltatta
meg. Két nap előadása annál is na-
gyobb elismerést váltott ki, mert a
művészt szinte utolsó pillanában
váltotta a beugrást. A szovjet
kultúra napjai keretében a Postás
Zenekar dr. Vasadi Balogh Lajos
vezényletével — november 12-én a
Zeneakadémia a: Ruslán és Lud-
milla nyitányát, Csajkovszkij:
d-moll zongoraversenyt és az Új
Világ szimfóniát adja elő. A szólis-
ta a szovjet Eliso Virsaladze elő-
ször járt hazánkban. (szamek)

Olaszországi vendég szerep-
lésre utazott a lipcei Schauspiel
Ensemble társulata. Bol-
ognában és Pármában mu-
tatják be Antonio Buero Valleo
Az értelemlátó címlő darab-
ját, Karl Kayser rendezésében.